

iskar vinnur úti á bygðunum kunna ikki verða røktar uttan í felag — og enn eigur hvør sin lut í somu vinnu. Á sama hátt kanst tú kenna nógv av tí gamla hjálpsminum eins og fyrr.

Ein maður, sum skal byggja sær hús, kann t.d. fáa hjálp frá øðrum, og so veitir hann hjálp aftur fyri.

Soleiðis er tað; men felagskapsandin og at gera hvørjum øðrum ein beina, eru langt síðan í afturgongu. Kannar ein føroyskt bygðaliv í dag, fær hann heldur varhugan av fólki, sum gyrðir seg inni og sækir til sín og sini. Í nógvum plásum kunna vinnur ikki verða røktar, tí partamenn standa í ósemju. Eingin fæst at vera undan-gongumaður, og hvør einstakur er varin at gera ónóg og taka sær ovstóra ábyrgd, tí tá kann kanska ein annar fáa ov stórt gagn av tí. Ósemjan er so stór, at sundurbýtingin verður tikin, og so kann hvør sita í sjálvdráttir — hara sitt á partna.

Sjálvsagt eru nógvir ymiskar orsakir til hetta sundurlyndið — henda kapitalistiska hugsunnarháttin, um ein vil nýta nýmótans mál. Útheimurin er komin á okkum, og vit fáa oftast tað ringasta úr útheiminum. Men eitt, sum serliga hevur verið ein spilla, er skipsfiskiskapurin við snóri, har hvør maður hevur staðið í sjálvdráttir og drigið til sín. Tann stóri ójavnin, sum har hevur verið, hevur í stórum alt upp einstaklingahugsanina og kóvt burtur hugin til felagsskap og at lyfta í felag.

Flestu menn eru samdir í at halda, at bróðurskaps- og felagskapsandin má vera settur í hásetið, um heimurin skal koma undan.

Eisini vit her í Føroyum eiga at fremja henda anda og fáa hann inn í samfelagslívið.

At sameina Europa.

Sosialistiskir flokkar úr 13 londum, har imillum tey trý Norðanlondini, hava havt samráðingarfundir í Paris um at seta á stovn eitt sameint Europa. Sum kunnugt hevur Winston Churchill borið hesa hugsan upp á mál. Ein byrjan er gjörd við hinum 5 vestanlondunum, sum gjördu sáttmála sinamillum og settu niður ráð at leggja til rættis samarbeiði landanna millum. Allir menn vísa á kriggsvandan og halda, at einki er at gera uttan at binda londini saman við felags stjórn eins og Sambandsríkin í Amerika. Nú er sosialistisk stjórn í nógvum londum, og hesar stjórnir hava felags hugsan um allar samfelagsspurningar.

GALDRA-LOFTUR

Hetta ummælið av sjónleikinum er okkum sent:

Tað skal sigast beinan vegin, at kulissurnar vóru einastandandi væl og listarliga gjörðar. Hann, ið bera skuldi leikin, hvørs navn leikurin ber, kom tíværri ongantið inn í »rolluna«. Var betur hjá honum at latið ein tilikan stein ligið, ið ein ómöguliga kann vera mentur at lyfta. — Mær rennur í huga Paula Dahl ta ferðina, hann spældi »Í bardögum«, tað var spæl — einum professionellum sjónleikara verdukt — hann skuldi verið Loftur.

Um Onnu Katrinu Jacobsen er at siga, at hon var líka góð, líka meistarlig, sum hina ferðina, hon spældi Ulriku í »Systrunum á Kinn« — var hon komin til veruliga lærdom í teatur-kynstri, í huga hon avgjört okkara Anna Borg! Louis Zachariassen spældi óføra væl, hann magnaði uppgávuna fullkomuliga, eingin áskoðari ivadist í, hvør ið ráddi har á garðinum. Oskar Hermansen spæl gav út í odd og egg áskoðaranum ta fatan, at bispurin í Hólum var eitt »nops« — um Jóhann Sigurjónsson hevur ætlað hetta er ein annar spurningur.

Lindenskov Samuelsen og smágentan spældu óføra væl, so væl, at ein kundi ikki uttan harmast um, at hasir menninir, ið biddarar skuldu vera yviri á brikini og líkaleiðis hasir húsallarnir skuldu vera inni og spilla spælið, spilla tað við sinum grýlulótum!

Um sjálvan sjónleikin er at siga, at hann er so óhugnaligur, at ein kennir seg mestsum taksaman móti Lofti (Knút Wang), at hann var so lummhentur í spæli sínum, hevði hann spælt, sum hann átti, hevði leikurin í kirkjuni kenst so óhugnaligur, at hann á okkum føroyingar hevði virkað reint út sagt gudsspottandi — vit kunnu ikki hugsa okkum tað møguligt inni fyri heilaga altari at standa og ákalla sjálvan illmann og »alt hans Væsen«.

— Sum uppiskoyti er at siga, at bispadóttirin hóskaði avgjört ikki til eina 16 árs gamla gentu. Spældi annars væl.

Olaf (Lambauge) var, um møguligt, enn og veikari í spæli enn Knút Wang, hann sá ikki út sum drongur, hvørs dýrasta er drivið inn í deyðan av annans manns ávum.

Ein kravmikil sjónleikur. Ov tungur fyri amatørar. Men sjónleikarafelagið skal eiga sjóra tókk fyri, at tað hevur drivið at fara undir leikir, ið krevja — og geva leikarum høvi at sýna evni sín, sjálvt um tað hendir, at ikki allir leikararnir standa mál.

KRÍGGSVANDIN

Tað eru menn, sum tosa um nýtt kriggi, sum óttast at nýggi orrusta brátt herjar á. Hóast ein hugsar sáttliga um hesi viðurskifti, so kann hann ikki annað enn í mongum førum fara og taka undir við hesum varnar-róddum. Verðin er sum nú stalt sundurbýtt í tvær hugsanir, og tær kunna aldri semjast.

Sovjet Samveldið er hin stóri ivasprungur. Teir hava tryggjað síni mark við at vissa sær vinarliga sinnadar stjórnir í øllum grannalondunum og binda tey at sær við vinasáttmálum. Men allir menn spyrja, hvussu langt Russar ætla. Um teir bert hava í kvittanum at verja seg móti figgindum, ella teir ætla at fremja hina »verðaldarligu kollveltingina« og taka ein blóðigan bardaga við hin partin av heiminum.

Allir halda, at sum nú er stalt, hava Russar fulla meg at ota seg vestureftir og rena Vestur-Europa heilt um koll. Hinir hava onga styrki móti teimum. Týski herurin er sundurspjaddur. Italia hevur bert fáar menn. Háland 30.000 heima, Belgia 65.000, Frakland hevur 450.000 menn í Europa og Norður-Afrika. Hin bretska og amerikanska hersetanin í Týsklandi er bert illa útgjört polití, sum hernaðarlaga einki kann avrika. Og Ongland eigur litla vernd. Hin amerikanski verjumaðaráðharrin metti Ruslands hermogd í Euvopa at vera um 100 divisiónir, og so kundi tað flutt fram í bardagan 75 divisiónir frá hinum eystur-europeisku londunum.

Men aftur á móti er at nevna, at vörugoymslurnar í Europa eru tómar, og um Russar lögdu undir seg alt meginlandið, kundu teir aldri forða fyri einum húsagangi alla staðni, sum teir komu fram. Og allir sakkönir eru samdir í, at Russar hava eingi atomvápn, meðan Amerika

hevur meira og betri bumbur enn í 1945. So hóast uppbyggingin er komin langt áleiðis bæði í Ruslandi og Eystur-Europa, og allir teir bretska og amerikansku herarnir eru burturstaddir, kann hin núverandi stöðan ikki vera Russum í lagi.

Menn halda, at skulu Russar í hesum viðurskiftum hava sett sær fyrri at fara í orrustu beint nú, so er tað tí, at teir óttast fyrri einari stórari yvirmakt um nokur ár, eftir at Europa er komið upp á fótur aftur. — Amerikansk blóð hava ymisk tíðindi at bera, sum tó ikki eru álitandi, at ymsar meiningar skulu vera í Kreml. Ein partur vil sláast nú alt fyrri eitt, ein annar ikki.

Saman um tikið so halda allir skilamenn, at eingin grund er fyrri at vænta bardaga nú. Men um so er, eigur ein ikki at kenna seg fullvissan. Stórlondini kunna ganga so langt við hesum leikinum, at tey móti sinum vilja bresta saman. Tað er imóti at vaða ovlangt, at Amerikanar seta fram sínar ávaringar. Í hvussu er, er skiligt, at teir ætla ikki at flýggja úr Europa, men gera tær skyldur, teir áleggja sær.

FØROYA BRUNATRYGGING

Hús - innbúgv - vørur - verða tryggjað.

Øll eiga at brúka
Føroyska hondsápu
frá fabrik OKKARA

Lastvognskoyring

Anton Arge (y) Húsabrugv

Tlf. 443

Bekendtgørelse

fra

Valuta-Centralen.

Valuta-Centralen skal herved anmode Importører, som har modtaget Varer, der ved Bekendtgørelse af 23. Januar 1948 er blevet overført til »Bunden Liste«, og for hvilke der endnu ikke er meddelt Indførselstilladelse fra Valuta-Centralen, om hertil snarest belejligt at indsende følgende Oplysninger bilagt med fornøden Dokumentation:

1. Tidspunktet for Varernes Ankomst
2. Varernes Art.
3. Varernes Værdi i £.
4. Om Importøren har foretaget Skridt til at annullere Varepartiet?

Valuta-Centralen for Færøerne, den 27. April 1948.

E. B.
J. NICOLAISEN